

pohřbení zemřelých obapolných příslušníků státních dne 11. července r. 1853 v Eisenachu bylo uzavřeno, ku kterémuž umluvení přistoupily také vlády Wirtemberská, Nasovská, Waldecká a svobodné město Lubek, i mají tedy od 1. ledna r. 1854 v mocnářství Rakouském následující ustanovení úmluvy této vejíti ve skutek :

§. 1. Každá z vlád smlouvajících zavazuje se, že o to pečovati bude, aby v zemi její těm pomoci potřebným příslušníkům jiných zemí, ježto budou léčení a opatrování potřebovati, obojiho se dostalo podlé týchž pravidel, jak u vlastních podaných, a to až do té doby, kdežto se bez ublížení na zdraví sobě nebo jiným budou moci vrátiti do té země, kteráž jest povinna je přijmouti.

§. 2. Náhrada za náklady z toho (§. 1.) nebo za pohřeb vzešlá nemůže se žádati ani na státní, obecní ani na jiné veřejné pokladnici toho státu, jemuž osoba pomoci potřebná náleží.

§. 3. Jestli osoba pomoci potřebná nebo jsouli jiné osoby, podlé práva soukromého k nahrazení nákladu povinné s to, aby je nahradily, zůstane právo k nákladům těmto vyhrazeno.

Vlády smlouvající pojišťují sobě i vzájemně, že sobě k návrhu příslušného úřadu, pokud to zákonově zemští připouštějí, budou nápomocny, aby těm, kdo náklady tyto zapravili, podlé slušného ocenění byly nahrazeny.

§. 4. Umluvení toto vejde ve skutek 1. ledna r. 1854. Téhož dne pozbudou platnosti ony úmluvy, kteréž posud v příčině též věci mezi jednotlivými vládami smlouvajícími se místo měly. Umluvení toto má prozatím na tři léta míti platnost. Má se však vždy na další tři léta pokládati za platnou mezi těmi vládami, smlouvu činícími, které z umluvení tohoto nejdéle šest měsíců před projitím platnosti jeho nedají výpověď.

§. 5. Všem státům spolku německého, které v umluvení toto zároveň nevěšly, jest ponecháno na vůli, k němu přistoupiti. Přistoupení toto učiní se prohlášením, jímžto se úmluva tato schválí a některé z vlád se smlouvajících podá, aby o tom ostatním vládám smlouvu činícím dala věděti.

Bach v. r.